

Apt 5:28 – 32, 40 – 41

[Ylipappi] sanoi: "Me kielsimme jyrkästi opettamasta sen miehen nimessä. Mutta nyt koko Jerusalem on täynnä teidän oppianne ja te yritätte panna sen miehen kuoleman meidän syyksemme." Tähän Pietari ja muut apostolit vastasivat: "Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä."

Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet olivat pakahtua raivosta ja aikoivat tappa heidät. Neuvosto kutsui apostolit sisään, ruoskitti heidät ja kielsi heitä puhumasta Jeesuksen nimessä, mutta päästi heidät vapaiksi. Apostolit lähtivät neuvostosta iloisina siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden.

Joh 21:1 – 14

Tämän jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen, nyt Tiberiaanjärvellä. Se tapahtui näin:

Jeesus sanoi: "Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte." He heittivät verkon ja kalaa tuli niin paljon, etteivät he jaksaneet vetää verkkoja ylös.

Jeesus tuli, otti leivän ja antoi heille, samoin hän antoi kalaa. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen.

Joillekin miehille ja naisille koitti heidän elämässään odottamaton uusi alku, kun he kohtasivat Jeesuksen. Jeesus kiehoi heitä. Hän kiskaisi heidät sijoiltaan. He tunsivat hänestä lähtevän lähes maagista vetovoimaa. Jeesus tuli heitä vastaan, heidän luokseen. Hän otti heidät tosissaan. Hän tarjosi heille tehtävää. Hän opetti niin kuin ei vielä kukaan siihen mennessä. Hän paransi monien psyykkiset ja ruumiilliset vaivat.

Sekä miehet että naiset jättivät kaiken ja seurasivat Jeesusta. He kävivät hänen luonaan koulua. He aprikoivat, mahtoiko Jeesus olla se, joka lunastaisi, vapauttaisi Israelin ja johtaisi sen parempaan tulevaisuuteen.

Sitten tuli romahdus. Tapahtui toisen kerran jotain odottamatonta ja uskomatonta. Tällä kertaa kielteisessä merkityksessä. Jeesus vangittiin, kuulusteltiin, luovutettiin roomalaisille, ruoskittiin ja lopuksi ristiinnaulittiin. Jeesus oli kuollut. Hänet haudattiin. Silloin kohtasi Jeesuksen seuraajia epäonnistumisen shokki, näköalattoman tulevaisuuden synkkyys, alistumisen kylmyys ja eksyksissä olemisen kaaos. Mitä nyt? Kaikki toivo on mennyttä. Kaikki näyttää olleen vain harhakuvitelmaa. Kuolema on sittenkin vahvempi kuin mikään muu tässä maailmassa. Ei ole mitään, mitä se ei kykenisi hävittämään.

Mutta vielä kolmannen kerran tapahtuu jotain odottamatonta, jotain uskomatonta. Nyt taas myönteiseen suuntaan. Hitaasti kirkastuu: Jeesus elää, vaikka onkin kuollut. Kuolema ei olekaan niin mahtava kuin näyttää. On jotain, jota se ei voi tuhota. Jeesuksessa näkyy, että rakkaus on voimakkaampi kuin kuolema, että rakkaus voittaa kuoleman, ottaa siltä ytimen pois.

Johanneksen evankeliumi kertoo ylösnousseen kolmesta ilmestymisestä. Vielä pääsiäispäivänä sanoo Jeesus itse oppilailleen: Minä elän. Ja niin kuin Isäni on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät. Pyhän Hengen vastaanottaneina. Kahdeksan päivää myöhemmin vakuuttaa Jeesus myös epäuskoisen Tuomaan sanomalla: Minä olen kuollut. Se tosin on jo menneisyyttä. Nyt minä elän.

Siitä huolimatta näyttävät apostolit palanneen koteihinsa Galileaan harjoittaakseen Gennesaretin järvellä aikaisempaa ammattiaan.

He kalastavat. Yhdessä. Koko yön. Mutta verkkoon ei tule saalista. Väsyneinä he palaavat rannalle aamunkoitteessa. Salaperäinen muukalainen sanoo, että verkko kannattaisi heittää vielä kerran. He tekevät niin. Miksi oikeastaan? Onko heillä sittenkin intuitiivinen aavistus siitä, kuka muukalainen saattaisi olla? Verkko täytyy kaloista.

Silloin välähtää suosikkioppilaan sydämessä valo: Sehän on Herra! Ja johan hyppää yli-innokas ja malttamaton Pietari veteen uidakseen muukalaisen luo. Kun kaikki ovat rannalla, on tilanne yhtäaikaan äärimmäisen epävarma ja samalla varma. ”Kukaan oppilaista ei uskaltanut kysyä häneltä: Kuka olet? Sillä he tiesivät, että se oli Herra.”

Hitaasti oppilaiden sydämiin raivaa tietä vakaumus: On sittenkin totta, että elämä ja rakkaus ovat vahvempia kuin kuolema ja viha. Kun niin on, voimme mekin elämän ja rakkauden Jumalaan luottaen uskaltautua uuteen alkuun.

Apostolien tekojen lukukappaleessa ovat apostolit jo sitoutuneet uuteen alkuunsa. He eivät piittaa ankarasta määräyksestä olla saarnaamatta Jeesuksesta. Lopultakin meidän täytyy, he sanovat suorasukaisesti korkeimman neuvoston edessä, kuunnella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä. Heidät piiskataan. Se ei auta ollenkaan. Päinvastoin, he ovat ylpeitä ja iloitsevat, että saavat kärsiä Jeesuksen tähden. Heitä uhataan kuolemalla. Selvästikään he eivät pelkää. Onhan Jeesuskin lopuksi kuoleman kautta päässyt uuteen elämään.

Näemme apostolien käyneen kolme koulua, yhteiselon koulun Jeesuksen kanssa, ristin koulun ja lopuksi ylösnousseen Jeesuksen koulun. Tapahtukoon nyt mitä tahansa, niin he ovat tilanteen tasalla. He ovat tulleet kykeneviksi muuttamaan Jumalan avulla myös mullistuksen, romahduksen tai epäonnistumisen uudeksi lähtökohdaksi, uudeksi aluksi.

Sunnuntaina 22.4.2007

Isä Theodor Rohner

Käännös: Heikki Pusa